

แรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

MOTIVATIONAL FACTORS OF PRINCE SONGKHLA UNIVERSITY'S
NURSING STUDENTS IN PURSUING NURSING EDUCATION

ไชแสง ชวศิริ

ภาควิชาการบริหารการศึกษาพยาบาลและบริการการพยาบาล
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2526

เลขที่	RT/1 298 2526 ๑/
เลขที่	003766
วัน เดือน ปี	30 MAR 1977

การวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทนักวิจัยใหม่จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ ประจำปี 2524

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาในการเลือกเข้าศึกษาวิชาชีพพยาบาล และศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาระหว่างที่กำลังศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ แบบสอบถามนี้ได้นำมาหาความตรงตามเนื้อหาและทดลองใช้แบบสอบถามแล้ว นำไปสอบถามนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 297 คน ได้แบบสอบถามกลับ จำนวน 211 ชุด นำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้เครื่องจักรและนำเสนอในรูปแบบผลการศึกษาดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลทุกชั้นมีส่วนใหญ่เลือกเข้าศึกษาพยาบาล โดยให้ความสำคัญระดับมากที่สุดหลายสาเหตุที่ว่านักศึกษาสามารถหางานทำ 100% ให้ความสำคัญระดับมากพอควรกับสาเหตุที่ว่า เมื่อมีญาติหรือเพื่อนเจ็บป่วยจะสามารถให้การช่วยเหลือได้ มีรายได้พิเศษอื่น ๆ นอกเหนือจากเงินเดือน เมื่อเจ็บป่วยมีสิทธิพิเศษในการรักษาพยาบาล สามารถเรียนจบสำเร็จได้ สามารถได้รับสวัสดิการที่ไม่เป็นเงิน สามารถศึกษาต่อเนื่องได้ ชอบวิชาชีพพยาบาล พยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติและสังคมให้การยกย่อง บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้เลือกรเรียน ต้องการศึกษาในมหาวิทยาลัย ส่วนสาเหตุที่นักศึกษาไม่ให้ความสำคัญคือการชักชวนของเพื่อนและการมีญาติหรือคนชอบพอเป็นพยาบาลเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเลือกรเรียนวิชาชีพนี้

2. นักศึกษามีความคิดเห็นว่าความถี่ของการปฏิบัติในการทำหน้าที่ของครูถนัดการเร้าใจกระตุ้น (arousal function) ด้านการสร้างความคาดหวัง (expectancy function) ด้านการใช้สิ่งล่อใจ (incentive function) และการทำหน้าที่ทางวินัย (disciplinary function) อยู่ในระดับมากพอควร เป็นส่วนใหญ่

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการทำหน้าที่ของครูถนัดการเร้าใจกระตุ้น ด้านการสร้างความคาดหวัง ด้านการใช้สิ่งล่อใจและการทำหน้าที่ทางวินัยอยู่ในระดับมากพอควร เป็นส่วนใหญ่

4. นักศึกษาส่วนใหญ่ให้การปฏิบัติมากที่สุดในเรื่อง การปฏิเสธการทำงานเมื่อถูกบังคับ ให้การปฏิบัติมากพอควรในเรื่อง การอภิปรายปัญหากับครูผู้สอน การขอร้องให้ครูทำการนิเทศอย่างใกล้ชิด ไม่เข้านับเรียนในรายวิชาที่ไม่พอใจ เข้าชั้นเรียนเพื่อให้มีเวลาเรียนครบ 80% ให้การปฏิบัติน้อยในเรื่องการเข้าร่วมในกิจกรรมชั้นเรียนทุกครั้ง การใช้ความพยายามและให้ความสนใจในการทำงานเป็นกลุ่มน้อยกว่าการทำงานส่วนตัว นักศึกษาไม่ปฏิบัติในกิจกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น ใกล้เคียงและยอมรับการตัดสินใจของกลุ่ม

5. นักศึกษาส่วนใหญ่ ต้องการครูที่มีคุณลักษณะ เป็นกันเองและให้ความอบอุ่นในระดับมากที่สุด นักศึกษาต้องการครูที่มีคุณวุฒิสูงกว่าปริญญาโทขึ้นไป มีการเตรียมพร้อมก่อนสอน อยู่ในระดับมากพอควร ขณะเดียวกันนักศึกษาไม่แน่ใจในคุณลักษณะของครูด้านการสอนภาคปฏิบัติว่ามีความเหมาะสมและสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาพยายามได้

6. นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าห้องเรียน สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน สภาพหอพัก การให้บริการในห้องสมุดมีความเหมาะสมระดับมากพอควร สำหรับการมีเวลาว่างในการศึกษาเพิ่มเติมมีความเหมาะสมน้อย